

TREND OVI U POSLOVANJU

TREND - SAZNAJNI PREOKRET

Dr Savo Trifunović

Fakultet za mašinstvo i građevinarstvo u Kraljevu, Univerziteta u Kragujevcu
e-mail: trifunovic.s@mfkv.kg.ac.rs

Mr Srdjan Skorup

Visoka poslovna škola strukovnih studija „Prof. dr Radomir Bojković“ Kruševac
e-mail: srdjan.skorup.ss@gmail.com

Sažetak

Danas je znanje najpremenitiji "metal", zlatan rudnik. Istraživanje znanja u kontekstu trenda sazajnjog preokreta i njegovo stavljanje u funkciju održivog razvoja i programiranja trebalo bi da ima istaknuti značaj. Naša nauka mora raditi, na putu istraživanja i kritičkog promišljanja (interdisciplinarnost i multidisciplinarnost) trenda sazajnjog preokreta i u tom kontekstu programiranja održivog razvoja, a ne rasta, na permanentnoj hibridizaciji znanja (ine i znanja adaptibilnim) zajedno sa vladom, kompanijama, nevladinim sektorom, preduzetnicima i, naravno, sa svima onima koji rade i privređuju (transdisciplinarnost). Na nauci su zadaci da istražuje probleme primene i razvoja koncepta i trenda sazajnjog preokreta, te da predlaže konkretna rešenja, a na nosiocima funkcija politike vlasti je da osmišljrenom politikom stvaraju zakonske i realne ekonomiske mogunosti i ambijent za realizaciju koncepta.

Abstract

Nowadays, knowledge is the most precious "metal" – a gold mine. Knowledge research within the trends of cognitive upheaval and its positioning as a key function to sustainable development and programming should be more appreciated. The science has

to endeavour on this bumpy road of research and critical thinking (interdisciplinary and multidisciplinary approach) on trends of cognitive upheaval in the framework of sustainable development programming, as well as on continuous and permanent knowledge hybridization (thus making it adaptable). All this is to be done in cooperation with the government, non-government sector, entrepreneurs and with all people willing to work and contribute (transdisciplinary approach). Science is to carry the burden of problems concerning implementation and development of trend of cognitive upheaval concept itself, as well as to suggest solutions to the problems, whereas Members of Parliament and the government should come up with the plan of creating legislature and economic background, including a positive atmosphere in order to make this happen.

Ključne reči: trend, tacitno znanje, eksplicitno znanje, menadžersko znanje

Keywords: trend, tacit knowledge, explicit knowledge, managerial know-how

1. Uvod

Metafizika je u starom veku bila kraljica nauka i saznanja. Onostrana saznanja u srednjem veku bila su pozla ena. Danas sjaj kompjuterskog neon-a kao da dolazi iz nekog

drugog eona. Taj neon je u izvesnom smislu naša paralelna, rezervna, a ipak virtualna (i) saznajna realnost koja nas "hrani" ogromnim količinama informacija, a sve preko mreža, lozinki, korisnih imena, ali bez ideje tvorca (i ideje o tvorcu) informacije. Zbog mnogog pabir enja, sve je manje vremena za dugu rečenicu, za "veliku priču" i mudrost "epike". Otuda su i u svakodnevnom govoru sve prisutnije sintagme tzv. "masovna sekundarna nepismenost", "filozofija totalizirajuće banalnosti" i sl. To je, u jednu ruku, jedna strana medalje koja već danas (iako je jedna od osnovnih karakteristika duha našeg vremena), ako se ne koristi s merom i na primeren način – stvara teškoće. U drugu ruku, druga strana medalje, o kojoj detaljnije želimo u ovom radu raspraviti, deo je naših "prastarih teškoća".

Prilog razmatranju i promišljanju trenda saznajnog preokreta (*cognitive turn*) i vrsta znanja (u njihovim prepostavljenim, a ipak hibridnim kombinacijama prilagodljivog znanja), i u kontekstu održivog razvoja, uslovljen je (i radnom i poslovnom) realnošću savremenog društva koje je i društvo znanja, ali je i učenje društvo, a danas naročito sve više ne samo u poslovnom smislu – i nije to društvo. Sve prisutniji je govor o društvu znanja u kom je mentalni, nevidljivi resursi i potencijali društva postaju primarni pokreta njegovog održivog razvoja. [7] U eri društva znanja (*knowledge society era*) znanje kao "produciona snaga" *de facto* je u osnovi održivog razvoja naše civilizacije i planete Zemlje. [25] Savremeni kapitalizam, kapitalizam znanja (*knowledge capitalism*) [14], odnosno novi vid kapitalizma, sve više se zasniva na znanju kao intelektualnom kapitalu [8], [25], a u jednom širem smislu shvaćeno, zasniva se na humanim resursima, i to mnogo više nego na fizičkim i novim anim resursima (kapitalu). Suštinska vrednost pojedinca je njegovo znanje i "isporuča" znanja. Taj novi vid društvenog uređenja (kapitalizam znanja) priznaje ulogu organizacije, proizvoda, procesa, direktiva, rutina koje uistinu obuhvataju eksplicitno znanje koje disimilira. Izražava se snažna vera u pojedinca, u tržište, u trendove nastanka nove "demingovske", pa i "stiglicovske" ekonomije na globalnom konceptu trendova, megatrendova [22] i paradigm znanja.

Ono što naročito želimo istaći i već ovde, u uvodu ovog laka, jeste da naša društvena nauka, u kontekstu njene predmetne određenosti, mora mnogo više istraživati i promišljati (ne samo sa naučnog i novih metodoloških stanovišta, već i sa epistemološkog, gnoseološkog, ontološkog stanovišta) celinu vrsta znanja u svoj njihovoj složenosti u svetu rada. Ona se mora hrabro otisnuti na put inačice velikog savremenog izazova [15] istraživanja i razumevanja tacitnih i eksplicitnih znanja, odnosno danas preko 7 milijardi pojedinačnih istina u generalnom kontekstu naziranu "globalne istine".

Naša je želja da (već) izloženo (i ono što tek treba biti izloženo) bude predlog za razmišljanje, promišljanje do zauzimanja pozitivnog stava, pa i, zašto ne, osporavanja.

2. Tačka preokreta

Uzroke radikalnoj i sveobuhvatnoj takoci preokreta [6] valja tražiti ne samo u Aristotelovoj [1] konstataciji da ljudi teže znanju po prirodi, već i u snažnim inovativnim aktivnostima kao ključnim aspektima ekonomskog rasta u kontekstu ekonomije znanja [7], u rezultatima mikro-elektroničke revolucije (Wolters, M., 1986) [37], ali i globalizacije, [16] [17] shvaćene u najširem smislu kao drugo ime za naučno-tehnološki progres, [28] a koja (globalizacija) ima svoje inherentne ekonomske, socijalne, političke, kulturne dimenzije na globalnom nivou i u lokalnim zajednicama posebno.

Trend "cognitive turn" prepostavlja i nove istraživačke pristupe i metodologije (ne više dominantno njutnovsko – kartezijanski pristup, već sve više i više sistemsko-holistički pristup), ali i promene svesti, redefinisanje i novo razumevanje pojmovima i procesima [33], nove pristupe naući, ekologiji, prirodnim bogatstvima, proizvodnji hrane, zdravlju, održivom razvoju [6].

Mada nije, kao npr. hemija, genetika ili nuklearna fizika, jedna od vodećih nauka današnjice, naša društvena nauka mora zadržati njeno uzvišeno mesto u sistemu nauka. Ona mora pratiti događanja u vodičim naukama današnjice u cilju iznalaženja mogućnosti primene njihovih

rezultata, saznanja i filozofije tumačenja dobijenih rezultata kao i metodoloških pristupa u kontekstu predmeta istraživanja. Rečju, ona mora "držati korak".

Shodno predmetnom određenju, istraživači moraju istraživati i promišljati trend "cognitive turn" ne samo u oblasti gnoseologije i sociologije, nego i znanja [13] već i u kontekstu ponovnog promišljanja vrednosti klasičnih, a novovekovnih društvenih teorija Karla Marksa, Emila Dirkema, Maksa Vebera [12] i drugih [32], odnosno primenjeno drugim [31], [18] pristupa i shvatanja za razumevanje savremenih društvenih pojava i procesa u tzv. "industriji znanja". [21]. Tako je i u okviru novih postmodernističkih teorijskih pristupa [10] kao što je Habermasov koncept "javne sfere", Bekovo "rizi no društvo", Kastelasova "mrežna ekonomija", Gidensova "društvena refleksivnost" [11].

Naša društvena nauka ne ostaje (i ne treba da ostaje) "po strani" od istraživanja i promišljanja promenjivih slika oveka [2], [25] i njegovog rada u ogledalima društva znanja (*knowledge society*), odnosno u ečem društvu (*learning society*). Kao akademска, teorijska i aplikativna oblast, valjalo bi da naša društvena nauka ima još više istraživačkih i ishodnih (*outcomes*) dodira sa teorijom znanja i posebno sa sociologijom znanja u menadžmentu – koju valja formirati. Takav zahtev je najzahvalnija uloga i izazovan zadatak za svakog istraživača.

3. Znanje

Svako znanje (u manjoj ili većoj meri) sadrži i neznanje. Mala su, kaže se s pravom, naša današnja znanja u odnosu na znanja koja nam predstoje, odnosno koja tek valja saznati. Deci prilično je neznanje. Poneko neznanje je ponekad promudreno. Pitali guslara da li zna da gusla, a on odgovorio da pomalo zna, ali da mu svira ina baš nekako i ne ide, mada nekad nešto ipak dobro "potrefi". Zatim ga pitali da li zna da peva, a guslar se zamislio pa odgovorio da ipak mnogo bolje gusla nego što peva. Valja tako da rečemo da neznanje, ako ima potencijal, želju, volju i upornost da postane znanje, nije opasno. Opasno je tvrdoglavo neznanje koje misli da je znanje,

a najopasnije je neznanje koje ima potvrdu da je znanje!

Znanje je određeno i kategorijom vremena, a to znači da je relativno, mada je vreme vrećeno sveta, najveće i mudraci i pronalazači, odnosno beskonačna traka te enja. Određeno je ono i kategorijom prostora, a to znači da ne zna "ni za granice", jer je prostor već postojeći, odnosno beskonačni kolaž trajanja. Nakon skoro dve i po hiljade godina mi smo savremenici "izgradnje" održivog razvoja društva na osnovu znanja – potiskivanjem neznanja. Reč je, ne o pojedincu kao radniku znanja (*knowledge worker*) koji vrši razmenu dobara potrebnih za život, već o menadžerima znanja (*knowledge managers*) kao veletrgovcima znanja koji kreiraju i uspostavljaju svoje poslovne – organizacione strukture za stvaranje intelektualnog kapitala. Sokrat je verovao da onaj koji zna – ne greši. Platon je smatrao da obično ne treba da razmišlja (?!?) dalje od cipela. Sofisti su bili, rečeno je, savremenog jezika, prvi menadžeri znanja [22].

Pravo znanje ne treba tražiti na površini, nego treba tragati dublje, ruderititi, jer je ono, kao resurs dragocenih metala i energetika, dostupno samo na određenim dubinama i nivoima mentalnog sklopa. Danas je znanje najpreleminitiji "metal", zlatan rudnik [21].

Podela na tacitno i eksplisitno znanje je epistemološka. Ontološka dimenzija odnosi se na nivo znanja u odnosu na pojedinca, grupu, organizaciju ili međunarodni kontekst.

Tacitno, eksplisitno i menadžersko znanje tri su složene vrste znanja. Među njima se odigravaju kompleksni procesi, jer su, pored njihove međusobne koegzistencije, stalno izložene uticaju i delovanju opštег zakona dinamičkih uravnotežavanja [5].

4. Tacitno znanje

To je vrsta znanja koje se stvara putem iskustva. Subjektivno je, jer se stvara kroz iskustvo i telo. Zato je i fizikalno. Tacitno znanje je simultano, usmereno na ovde i sada. Nastaje i razvija se na bazi prakse i analogije. To je nepotpuno definisano znanje. Rutinsko je i eksperimentalno.

5. Eksplisitno znanje

Nastalo je iz "sirovog znanja" filtriranjem, pa je onda, nakon filtra, nastalo kristalizovano znanje. Eksplisitno znanje je u suštini znanje racionalnosti. Objektivno je, kroz razum i svest. Eksplisitno znanje je i metafizičko, jer nije ograničeno i "opterešeno" kultom boga, niti dogmom materije. Zbog toga što je metafizično, eksplisitno znanje može da ima svest o prostoru, o beskonačnom i o takom. Eksplisitno znanje je sekvenčno, jer je usmereno na tamo i tada. Nastaje na bazi teorije i dodira (kako između teorija, tako i svekolike prakse). To je potpuno definisano znanje. Ono je i sistemsko i konceptualno.

6. Menadžersko znanje

Menadžersko znanje je deo identiteta menadžera. Ono je integralni deo poslovanja i svake organizacije rada. Ono je zapravo integralni deo (vrsta, oblik) menadžmenta. Menadžment funkcija znanja danas ima prvorazredni tehnički, privredni (ekonomski), politički, kulturno-istički značaj. Ovo znanje moralo bi davati konkretne odgovore na (bar) sledeća pitanja:

- What - Šta, treba?
- Who - Kome, treba?
- Why - Zašto, treba?
- When - Kada, u koje vreme treba?
- Where - Gde, je pravo mesto?
- How - Kako, uraditi to što treba?

Ovo znanje (funkcija) moralo bi "da brine":

- Za ljude (Men);
- Za metode (Methods);
- Za novac (Money);
- Za mašine (Machines);
- Za materijale (Materials);
- Za upravljanje (Management).

Pored toga, menadžersko znanje (oličeno u ličnosti menadžera) moralo bi ne samo kreirati, obnavljati, širiti i praktično primenjivati [3] znanje – i kroz plansko-kontrolni ciklus [4], već, naravno, moralo bi težiti maksimizaciji obima proizvodnje [24] i prodavanju znanja.

7. Projekcija budućnosti trenda

Trend sazajnog preokreta definitivno nas upućuje na seriozno izučavanje nauka hemije, genetike i nuklearne fizike (samo nekih od vodećih nauka naše savremenosti) kako bismo bar neka od dosegnutih saznanja, aksioma iz tih nauka mogli primeniti, makar na nivoima principa, i u saznavanjima suština procesa, znanja i prakse menadžmenta, poslovanja, etike i dr, te da bismo na taj način permanentno "držali korak" sa "svetskosti" mere saznanja u procesima poslovanja.

Današnji (dostignuti) nivo saznanja i pogleda na razvoj saznanja u znanju meri uzdrmao je njutnovsko - dekartovski pristup [20]. Pre svega u vodećim naukama "koje vuku". Ipak, širi se "domino efekt" i na druge nauke u oblasti ljudskog stvaralaštva – do razumevanja [30].

Prevazilaženje njutnovsko - kartezijanske paradigme ne znači njeni napuštanje. Nova paradaigma znači da njutnovsko - dekartovska paradaigma jasnog i razgovetnog saznavanja ne može dati adekvatne, zadovoljavajuće odgovore na nova pitanja u postojecim, ali i nekim novim poljima naučnih istraživanja.

Miemo ovde, svesni veličine problema i uvek prisutne mogućnosti greške, ukazati i navesti samo neke od razlika između dosadašnjeg (a to u mnogome značajnije današnjeg) i pristupa saznavanju u budućnosti (koja je "već po elu") sledeći, pre svega, neke značajne pomake u inženjerstvu i jednoj od vodećih nauka današnjice (fizici). Mi želimo izložiti neka saznanja koja su naši lični vještini, a do kojih smo došli promišljajući logike i sa vizijom. Mi želimo eksplisirati i neka naši vještini doživljaj (smatramo) glavnih pravaca daljeg razvoja saznanja. Sa vizijom se možemo složiti ili ne složiti.

Današnje pristupe saznavanju samo uslovno nazivaju današnjim znanjem. Nova i buduća polja sazajnih izazova naziva se budućim znanjem. Pri tome, stalno se imati na umu da je buduće znanje zapravo projekcija vizije daljeg razvoja saznanja, novih polja izazova saznavanju, novih pristupa, novih shvatanja.

Buduće znanje biće usmereno sa stanja, stanja materije, veza i odnosa na fluid (apeiron), temeljnu uznemirenost materije, polje i polje fluida. Sa kretanja materije, mehanički impulsa kao prvog pokreta a i energije mase biće usmereno na kretanje bez materije, na kretanje kome je Misao prvi pokret, na energiju misli. Sa celina (u kojima su me usobni odnosi uzroko - posledi ni) i delova koji imaju osnovna svojstva, buduće znanje biće usmereno na mreže (u kojima su me usobni odnosi sveobuhvatno konzistentni) i delove koji nemaju osnovna svojstva, jer je svako svojstvo osnovno. Umesto današnjeg "da, sigurno", matematički red, rast, buduće znanju će priličiti "možda, verovatno", "zamotani ili zapleteni red", razvoj. Današnje znanje se bavi stvaranjem i naturanjem vladajućeg mišljenja, definiše pojavu jasno i razgovetno, racionalno je i bavi se ovekom kao celinom. Od buduće znanja očekuje se da se fokusira na moje mišljenje, da ne definiše pojave, već da ih percipira, da bude iracionalno i nadracionalno, te da se fokusira na mozak i proizvodnju impulsa [29].

8. Zaključak

1. Istraživanje znanja u kontekstu trenda saznajnog preokreta i njegovo stavljanje u funkciju održivog razvoja i programiranja trebalo bi da ima istaknuti značaj [29]. Mi to ne sporimo. Mi više izražavamo intelektualnu zabrinutost zbog neprimerene pažnje koju naša nauka ukazuje tacitnom znanju (naročito ako nije u funkciji eksplisitnog znanja, odnosno ako je pre svega u funkciji nekih viših duhovnih, etičkih i životnih vrednosti) plaže i se da od promenjive slike oveka - radnika, ovek postane samo „uvar svetionika“, ali ne i aktivni članik u procesu društvenog rada i u "parku prirode". Jer, pitanje tacitnog znanja danas sve više postaje pitanje starih ljudi (gerijatrijske populacije). Eksplisitno i menadžersko znanje usmereni su pre svega ka mladim ljudima, preduzetnicima .

2. Trojni je hibrid osnove znanja: teoretska, epistemološka, metodološka. Trojni je hibrid znanja: tacitno, eksplisitno, menadžersko. Trojni je hibrid: teritorije, integracije, identiteta. Trojni je i hibrid bez koga se takoće ne može: u enje za znanje, u enje za rad, u enje za zajedničko postojanje. To su samo neki trojni (da li će biti i trajni?) uslovi sa kojima se mora najozbiljnije računati na našem putu ka (već) proširenoj Evropskoj Uniji.

3. Naša nauka mora raditi, na putu istraživanja i kritike promišljavanja (interdisciplinarnost i multidisciplinarnost) trenda saznajnog preokreta i u tom kontekstu programiranja održivog razvoja, a ne rasta, [19], na permanentnoj hibridizaciji znanja (ine i znanja adaptibilnim) zajedno sa vladom, kompanijama, nevladinim sektorom, preduzetnicima i, naravno, sa svima onima koji rade i privređuju (transdisciplinarnost). Na nauci su zadaci da istražuje probleme primene i razvoja koncepta i trenda saznajnog preokreta, te da predlaže konkretna rešenja, a na nosiocima funkcija politike vlasti je da osmišljenom politikom stvaraju zakonske i realne ekonomski mogunosti i ambijent za realizaciju koncepta. Da bi baš tako bilo, trend odnosno koncept bi trebalo da bude prilagođen ne samo našim ekonomskim mogunostima, našim društveno-istorijskim realnostima, već i našem mentalnom sklopu. Znamo, to je ipak težak zadatak. Uvereni smo da je to nama uvek samo naš, ali baš uvek najteži zadatak koji glasi: pronađi meru tj. našu meru! Pri svemu tome, mi bismo stalno morali imati na umu da su gotovo svi trendovi zapravo svetski i belosvetski zasadi u već poslovi noj srpskoj šumi. Ne bismo nikada trebali zaboraviti da krivih drveta uvek ima. I da nije mudro razdvajati drvo od šume, kao što nije dobro ako se od šume ne vidi drvo. I da su u nama savremeno vreme najveće i trendovi zapravo - trendovi promena. Nama se i da je bolje koliko - toliko plivati makar i na bojištu talasima velikih i brzih promena, nego im se tvrdoglavno suprotstavljati, jer će nas ti ogromni talasi potopiti sigurno. Nama se takoće i da je ipak mnogo bolje putovati u poslednjem dnevnom vozu promena, i u

njegovom poslednjem vagonu, i u poslednjem kupeu tog njegovog poslednjeg vagona, i na poslednjem sedištu tog poslednjeg kupea tog voza koji "prevozi" trendove promena – nego ostati u stanici i njenoj ekaonici.

Svi oni koje je ovo izlaganje o trendu saznajnog preokreta uverilo, aristotelovski da kažemo, svoje uverenje bi još više u vrstili iz opširnije prezentacije koja bi bila na još većem broju stranica. Da se uvere oni koji nisu ni posle ovoga uvereni, tu malo šta još može pomoći [1].

Bibliografija

1. Aristotel (2007) Metafizika, (prevod, komentari i napomene Slobodan U. Blagojević), "Paideia", Beograd
2. Bateson, G. (1972) Steps to an Ecology of Mind (New York : Balantine)
3. Bojković, R. (2003) Sistem pilot – fabrika za praktičan rad studenata, Naučno – stručni skup "Menadžment u industriji", Zbornik radova, "Viša tehnička škola za industrijski menadžment", ICIM-Izdavački centar za industrijski menadžment, Kruševac, str. 127-130.
4. Bulat, V., Bojković R., (2003) Plansko – kontrolni ciklus – operativna paradigma menadžment procesa, Naučno – stručni skup "Menadžment u industriji", Zbornik radova, "Viša tehnička škola za industrijski menadžment", ICIM-Izdavački centar za industrijski menadžment, Kruševac, str. 9 – 14.
5. Bulat, V. (2000) Opšti zakon dinamičkog uravnotežavanja, "Viša tehnička škola za industrijski menadžment", ICIM-Izdavački centar za industrijski menadžment, Kruševac
6. Capra, F. (1986) Vrijeme preokreta, znanost, društvo i nastupajuća kultura, Biblioteka "Novi svijet", «Globus», Zagreb
7. Dargan, L., M. Shucksmith, M. (2008) LEADER and innovation, Sociologia Ruralis, 48 (3), pp. 274 - 291
8. Edvinsson, L., Malone, M. S. (1997) Intellectual Capital (New York: Harper Business)
9. Fukujama, F. (1997): Kraj istorije i poslednji ovek, "CID", Podgorica
10. Giddens, A. (1989) The constitution of society: an outline of the theory of structuration (Cambridge : Polity Press)
11. Gidens, E. (2003) Sociologija, "Ekonomski fakultet" Beograd
12. Hafner, P. (2007) Sociologija, "Ekonomski fakultet", Niš
13. Irwin, A. (2001) Sociology and the environment: a critical introduction to society, nature and knowledge (Cambridge : Polity Press)
14. Jones, A. B. (1999) Knowledge Capitalism (Oxford University Press Inc., New York)
15. Major, F. Z. (1991) : Sutra je uvek kasno, "Jugoslovenska revija", Beograd
16. Marković Ž. D. (2000) Sociologija i globalizacija, "Centar za usavršavanje rukovodilaca u obrazovanju", Beograd
17. Marković Ž. D. (2008) Globalizacija i visokoškolsko obrazovanje, "Državni univerzitet Novi Pazar", "Univerzitet u Nišu", Niš
18. Martin, V. M., Šincinger, R. (2011) : Etika u inženjerstvu; biblioteka Društvo i nauka; edicija
19. Medous, H. D; Medous, L. D; Randers, J; Berens, V. V. (1978) : Granice rasta izveštaj istraživačke skupine Mase usetskog instituta za tehnologiju za načrt Rimskog kluba o dilemama ovjećanstva, (drugo izdanje), "Stvarnost", Zagreb
20. Mesarović, M., Pestel, E. (1974) ovjećanstvo na raskršću drugi izvještaj Rimskog kluba (Zagreb: Stvarnost)
21. Milačić, V. (2006): Industrija znanja nova magistrala održivog razvoja, "FTN izdavaštvo", Novi Sad
22. Milačić, V. (1999): Intelektualni kapital "Evropski centar za mir i razvoj", Beograd
23. Najzbit, Dž. (1986) Megatrendovi deset novih smjerova razvoja koji mijenjaju naš život, "Globus", Zagreb
24. Pantelić, T. (2003) Maksimizacija obima proizvodnje preduzeća kao cilj menadžmenta, Naučno – stručni skup "Menadžment u industriji", Zbornik radova, "Viša tehnička škola za

- industrijski menadžment", ICIM-
Izdava ki centar za industrijski
menadžment, Kruševac, str. 83 - 86.
25. Peters, T. (1987) Thriving on Chaos
(New York : Harper & Row)
26. Stewart , A. T. (1997) *Intellectual Capital*
(New York : Doublday)
27. Tovey, H. (2008) Introduction: Rural
Sustainable Development in the
Knowledge Society Era, *Sociologia Ruralis*, 48 (3) pp. 185 - 199 . (Hilary
Tovey as quest editor of special issue:
Rural Sustainable Development in the
Knowledge Society Era)
28. Trifunović , S. (2003) Globalization and
New Rural Transformations, *Acta
Agriculturae Serbica* , 8 (16) , pp. 65 – 73
29. Trifunović , S. (2007): Od jednog do
jednog uvod u kontinuum saznanja,
"Mašinski fakultet Kraljevo", Kraljevo
30. Trifunović , S. (2005): O principu
fleksibilnosti u obrazovanju inženjera i
menadžera za razvoj, X Savetovanje o
biotehnologiji, a ak, 25 - 26. februar
2005., (Zbornik radova), Vol. 10., br. 10.,
str. 306 - 310.
31. Trifunović , S. (2005): Poslovna etika,
"ICIM+", Kruševac
32. Trifunović , S. (1996): Radni moral,
"Mašinski fakultet Kraljevo", Kraljevo
33. Trifunovic, S.(2006): The Supplement for
re - thinking of the idea multifunctionality
of agriculture, *Acta Agriculturae Serbica*,
11 (22), pp. 17 – 27
34. Wolters, M. (1986) Peta generacija ključ
za blagostanje pomoći u industrijskim
robotima i inteligentnim kompjutera,
"Globus", Zagreb

Istoriја рада:*Rad primljen: 11.05.2013.**Prva revizija: 23.05.2013.**Prihvata en: 26.05.2013.*